

مختصری از قاضی نور اللہ سوشتری

این کلمه روحانی سیدہ ایم «شہید» ،

سُده چونطور کہ ہی سنینم برابر حساب کتاب و کارها مون فکری کنیم ، سنینم

روی کلمه «شہید» فکر کنیم ؟ وقتی من بہ این کلمه فکری کنم یاد کسانی می افتم

کہ از ہمہ چی میلڈرند و حقیقیآ در راه دین «بنفسی انت» را عملی می کنند...

✓ **بک نمونہ** : «سید نور اللہ سوشتری» در سال ۹۵۶ هـ ق در سوشتر از

توابع خوزستان ، بہ دنیا آمد . اہل علم ، اہل ذوق ، با دغدغہ ...

در ۲۳ سالگی ۹۷۹ هـ ق برای تحصیلات و علوم بیشتر بہ مشہد مقدس رفت .

با اینکه مذہب وی سنی بود اما بزرگانی از اہل سنت از او تعریف ها و تمجید ها کردہ اند

روحانی ای کہ از ہر عہت تکمیل بود ، انگیزہ زیادی داشت .

بہ دلالت ہجرت ہی کہ بہ ہندوستان ، او بقدر خوب کار میکنہ کہ حاکم ہندوستان

سحفہ بہ نام اکبر سادہ اورا قاضی لاکھور ہی کہنہ . سید نور اللہ مدت طولانی اہل سنت بود

قاضی القضاة هندوستان (لاهور) می‌نماید، الله زینگی میکنم و مذهب
خودش رو لومنه ده وصلیه «من قضاوت می‌کنم اما اگر اجازه بدهید
به اجماع نظرات مذاهب، قضاوت کنم» قاضی می‌پذیرد / فرزندش حاکم است
بعد از پدرش اکبر شاه که از دنیا میرد و فرزندش که نوصتی شده بوده از طریق
جاسوس متوجه کتب سعیه او در کتابخانه خانم اش میشه (بعضی گفته اند
جاسوس، از شاگردان نفوذی او بوده که خود را سقیم جازده بود) ...
لذا وی را حبس می‌کنند بعضی گفته اند آهن مذاب به حلقش می‌ریزند
و او را به شهادت می‌رسانند بعضی نوشته اند با شلاق و صوبه‌ها و خاردار
آنقدر می‌زنند او را که گوشه‌های بدنش تکه تکه میشه و به شهادت می‌رسد.
خدا رحمتش کنه، صرفه دارد اگره است که صدکها مخفی و پنهان بوده
«او معروف است به تحفیه بالث» حالا به نظر شما شهید کیست؟

سُهِدَ كَيْسَتْ؟ «صَيَانَةُ» أَرَأَيْتُمْ دَخَرَ فِرْعَوْنَ بَوْدَ، هَمْسِرِ سِرِّ عَمُوِي فِرْعَوْنَ
بَوْدَ، حَزَقِيلِ نَامِ سِرِّ عَمُوِي فِرْعَوْنَ وَكُنْجِنِ دَارِ اَوْ بَوْدِ كِهْ بِيَا مِيزْ مَانَشِ
حَفَرَتِ مَوْسَى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) اِيْمَانِ اَوْرَدَ. رَا حَيْنِ الشَّرِيْعِ / ج ٥ / ص ١٥٣

صَيَانَةُ هَمْ، مَوْسَى وَخَدَايِ مَوْسَى اِيْمَانِ اَوْرَدَه بَوْدَ، رُوِي مَسْغُولِ اَرَأَيْتُمْ
دَخَرَ فِرْعَوْنَ بَوْدِ كِهْ نَالْهَانَ نَسَانَهْ اَز دَسَشِ اَمْسَادِ، بِيَا اَقْبَا رُكْفَتَ «سَمِ اللّٰهُ»
دَخَرَ فِرْعَوْنَ كُفْتَ، «اَيَا بِيْدِرْ مَدِ اَسَاسِشِ مِي كِنِي؟» كُفْتَ، «نَهْ، بَلَكَمِ اَز
اَن كَسِي رَاسَاسِشِ مِي كُنْمِ كِهْ بِيْدِرْ تُو رَا اَفْرِيْدِهْ وَا زِيْنِ خَوَاهِدِ بُرْدِ»
دَخَرَشِ سِرِّ عَمُوِي بِيْدِرْ فِرْعَوْنَ كُفْتَ «زِيْنِ كِهْ دَرْخَانَهْ مَا اَرَأَيْتُمْ اَسْتَبِيْ مَوْسَى
اِيْمَانِ دَارَهْ» فِرْعَوْنَ اَوْرَا اِحْضَارِ كَرْدِ كُفْتَ، «مَكْرِبِ خَدَايِ مِنْ اَعْتَرَا فِ
نَدَارِي؟» صَيَانَةُ كُفْتَ، «هَرَكِزْ، مِنْ اَزْ خَدَايِ حَقِيْقَهْ دَسْتِ نَمِي كُنْمِ وَتُو رَا
سِرِّشِ نَمِي كُنْمِ، فِرْعَوْنَ دَسْتُو رَادِ تَنُوْرِ مِسي رَا بَا اَشِّ دَاغِ كَرْدِنْدِ

و چون آن تنور سرف شد ، همه بچه هاش را در حضور آن مادر ،
در آتش انداختند ، حتی بچه سیرخوارش را که خواسته بندازند
قلبش به شدت به درد آمد ناگهان صدای شنید ، گودر به سخن آمد
و گفت : « ای صبری یا امّاه اینک علی الحق » فرعونیان زن و بچه را
سوزاندند ، خاکسترش را به زمین ریختند (زمین بن مکه و مسجد الاقصی)
که تا روز قیامت ، از این زمین بوی خوشی استقام می‌دهد .

منهاج الدعوات / ص ۹۳

« این زن بکر از رحمت کسرتا بعد از ظهور است »